

Музику воєнної пори
Нагадали платінки зітерті.
І війнули спогадом вітри
Про любов, що йшла по лезу
смерті.

Та любов знаходила слова
І казала їм до болю просто...
Оживає пісня, ожива
І у серці повторитись просить.

Перед боєм хтось її завів
З вірою, що зустріч ще настане...
Підхопили губи той мотив
Може, вперше, може, вже
востаннє.

Просвітилась радістю жура,
Простелились барви білосніжні...
Чом так сталось: грозова пора
Неповторно мовила про ніжність?..

1978

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.